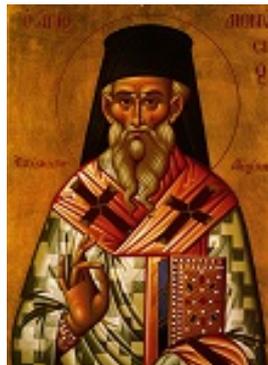

Ορθόδοξος Συναξαριστής :: <https://www.saint.gr>

Άγιος Διονύσιος ο Νέος, ο Ζακυνθινός Αρχιεπίσκοπος Αιγίνης

Επισκεφτείτε τον ιστοχώρο μας στην διεύθυνση: <http://www.saint.gr/3287/saint.aspx> για περισσότερες πληροφορίες για τον βίο (ονόματα, βίντεο, ακολουθίες, φωτογραφίες κτλ) καθώς και για τυχών ενημερώσεις - διορθώσεις.

Τελευταία ενημέρωση βιογραφίας: N/A
Δημιουργία εγγράφου: 27/04/2026 04:19:24

Σύνοψη

Τύπος εορτής: Εορτάζει στις 17 Δεκεμβρίου εκάστου έτους.

Πολιούχος: Ζάκυνθος, Αίγινα

Ιερά Λείψανα: Το Λείψανο του Αγίου βρίσκεται αδιάφθορο στην ομώνυμη Μονή Ζακύνθου.

Η δεξιά του Αγίου βρίσκεται στη Μονή Σίμωνος Πέτρας Αγίου Όρους.

Μέρος χειρός του Αγίου βρίσκεται στη Μονή Παναχράντου Άνδρου.

Ημ/νια Βίου: N/A

Βιογραφία

Λιπών τὰ τῆς γῆς, νῦν κατοικεῖ ἐν πόλῳ,
κλέος Ζακύνθου Διονύσιος νέος.

Ἔχει μὲν ἡ γῆ σῶμα Διονυσίου
Νέου, Πόλος δὲ τοῦδε τὴν ψυχὴν φέρει.
Ἑβδομάτῃ δεκάτῃ θάνεν, Διονύσιος ὁ κλεινός.

Ο Ἅγιος Διονύσιος γεννήθηκε το 1547 μ.Χ. στο χωριό Αιγιαλός της Ζακύνθου. Το κατά κόσμον ὄνομά του ἦταν Δραγανίγος ἢ Γραδενίγος Σιγούρος (ἢ Σηκούρο). Η οικογενειά του ἦταν εὐπορη και κατεῖχε μεγάλη ἔκταση γης, ενώ οι γονεῖς του συμμετέχοντας στους πολέμους των Βενετῶν κατά των Τούρκων ἀπέκτησαν και αριστοκρατικό ιδίωμα. Ο πατέρας του λεγόταν Μώκιος και η μητέρα του Παυλίνα, ενώ εἶχε ἄλλα δύο ἀδελφια τον Κωνσταντίνο και τη Σιγούρα. Σύμφωνα με τοπικές παραδόσεις της Ζακύνθου, που δεν επιβεβαιώνονται ιστορικά, ο Ἅγιος εἶχε για ἀνάδοχο τον Ἅγιο Γεράσιμο (βλέπε 16 Αυγούστου και 20 Οκτωβρίου).

Ο Ἅγιος Διονύσιος, ανατράφηκε με τα διδάγματα του Ευαγγελίου. Ἐτσι γρήγορα διακρίθηκε στα γράμματα και την ἀρετή. Νωρίς, μόλις ἐνηλικιώθηκε, ἀσχολήθηκε με τη διδασκαλία του Θείου λόγου, φροντίζοντας συγχρόνως να συντρέχει στην ἀνακούφιση των φτωχῶν. Κατόπιν ἔγινε μοναχός στη βασιλική Μονή των Στροφάδων, παίρνοντας το ὄνομα Δανιήλ, ὅπου ἀσκήθηκε στην ἀγρυπνία, την εγκράτεια και τη μελέτη των Γραφῶν.

Αργότερα ο Διονύσιος, θα χριστεῖ ιερέας παρά τις ἀρχικές του ἐπιφυλάξεις λόγω της βαριάς ἐυθύνης της ιεροσύνης, ἀπό τον ἐπίσκοπο Κεφαληνίας και Ζακύνθου, Θεόφιλο. Ἐπειτα, το 1577 μ.Χ., πῆγε στην Αθήνα, για να βρει καράβι προκειμένου να ταξιδέψει στα Ιεροσόλυμα. Αλλά ο τότε ἀρχιερέας των Αθηνῶν, Νικάνορας, ἀκουσε κάποια Κυριακή το λαμπρό του κήρυγμα και μετά ἀπό πολλές παρακλήσεις τον ἔκανε ἐπίσκοπο Αιγίνης, με την ἐπίσημη κατόπιν ἔγκριση της Εκκλησίας Κωνσταντινούπολης, δίνοντας του το ὄνομα Διονύσιος.

Τα ποιμαντικά του καθήκοντα, ἐπιτέλεσε ἀγρυπνα και ἀοκνα. Ἀναδείχτηκε διδάσκαλος, πατέρας και παιδαγωγός του ποιμνίου του. Η φήμη του εἶχε διαδοθεῖ παντού, ἀλλά αὐτός παρέμενε ἀπλός και ταπεινός.

Ασθένησε ὁμως ἀπό τους πολλούς κόπους και παραιτήθηκε. Γύρισε στη Ζάκυνθο, ὅπου μέχρι το 1579 μ.Χ. ἦταν προσωρινός ἐπίσκοπος. Μετά ἀποσύρθηκε στη Μονή της Θεοτόκου της Ἀναφωνητρίας, ὅπου ἀσκήτευε και με ἀγάπη κήρυττε και βοηθοῦσε τους κατοίκους του νησιού.

Οι οικογένειες Σιγούρου και Μονδίνου από διασωθέντα έγγραφα που ανάγονται στα αρχεία της Βενετίας, φαίνεται να είχαν θανάσιμο μίσος. Συμπλοκές μεταξύ των δυο οικογενειών συνέβαιναν διαρκώς. Σε μια από αυτές ο αδελφός του Αγίου, Κωνσταντίνος, δολοφονήθηκε. Στην προσπάθεια όμως να διαφύγει ο δολοφονός του Κωνσταντίνου αναζήτησε καταφύγιο στο μοναστήρι που βρισκόταν ο Άγιος, χωρίς όμως να γνωρίζει τη συγγένεια. Όταν ο δολοφόνος έφτασε στη Μονή, ερωτήθη από τον Διονύσιο, που ήταν ο ηγούμενος της Μονής, γιατί ζητεί καταφύγιο, αφού κανονικά δεν επιτρέπετο να εισέλθει. Ο ίδιος απάντησε πως τον κυνηγούσαν οι Σιγούροι, ενώ μετά από διαρκείς ερωτήσεις ομολόγησε πως δολοφόνησε τον Κωνσταντίνο Σιγούρο. Ο Διονύσιος παρά τη θλίψη του, όχι μόνο έκρυψε τον δολοφόνο αλλά και τον φυγάδευσε. Έτσι με αυτόν τρόπο κατάφερε να αποτρέψει ένα ακόμα έγκλημα και ταυτόχρονα να δώσει τη δυνατότητα μετανοίας στον δολοφόνο, παρά την πικρία για το χαμό του αδελφού του, δίνοντας ένα παράδειγμα συγχωρητικότητας και υψηλής εφαρμογής των Χριστιανικών ιδεωδών. Για τον λόγο μάλιστα αυτό ονομάστηκε και «Άγιος της Συγνώμης».

Ο Διονύσιος πέθανε σε βαθιά γεράματα, 17 Δεκεμβρίου 1622 μ.Χ. Τάφηκε στη Μονή Στροφάδων και κατά την εκταφή το λείψάνο του βγήκε ευωδιαστό και αδιάφθορο.

Η αγιότητά του αναγνωρίσθηκε από το οικουμενικό πατριαρχείο το 1703 μ.Χ., αλλά στο νησί ένεκα του βίου του, αλλά και του λειψάνου του ετιμάτο ως άγιος αρκετά νωρίτερα.

Στις 24 Αύγουστου του 1717 μ.Χ. μετεκομίσθη το Σεπτό Σκήνωμά του στη Ζάκυνθο για να προστατευθεί από τους πειρατές. Αρχικά φυλάχτηκε στον Ιερό Ναό του Μετοχίου της Ι. Μονής, στο προάστιο Καλλιτέρος. Το 1764 μ.Χ. εναποτέθηκε οριστικά στην ομώνυμη Ιερά Μονή του, που έχτισαν οί Μοναχοί των Στροφάδων. Από τότε το Σεπτό Σκήνωμά του αποτελεί μέχρι σήμερα πόλο έλξεως χιλιάδων προσκυνητών και πηγή συνεχών ιάσεων και θαυμάτων.

Η ανακήρυξη του Αγίου Διονυσίου σαν Προστάτη της Ζακύνθου, αντί της Παναγίας της Σκοπιώτισσας και του Αγίου Ιωάννη του Προδρόμου, έγινε από την Κοινότητα Ζακύνθου ύστερ' από το έτος 1758 μ.Χ. και πριν από το 1763 μ.Χ., όταν η Βενετσιάνικη Γερουσία ενέκρινε απόφαση του Προβλεπτή Ζακύνθου Φραγκίσκου Μανωλέσου, για την αναγνώριση σαν επίσημης ημέρας της 17ης Δεκεμβρίου κάθε χρόνου. Ως τότε, η επέτειος της Κοιμήσεως του Αγίου Διονυσίου (17 Δεκεμβρίου), θεσπισμένη από τη Συνοδική Έκθεση του 1703 μ.Χ., γιορταζόταν ανεπίσημα, με τη λιτανεία στην πόλη του ιερού Λειψάνου και πανηγύρι. Επίσης, ορίσθηκε να γιορτάζεται επίσημα και η 24η Αυγούστου, επέτειος της μετακομιδής του ιερού Λειψάνου από τα Στροφάδια στη Ζάκυνθο, με πανηγύρι και λιτανεία του Πολιούχου στην πόλη.

Λειτουργικά κείμενα

Απολυτίκιον

Ἦχος α΄. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Τῆς Ζακύνθου τὸν γόνον καὶ Αἰγίνης τὸν πρόεδρον, τὸν φρουρὸν μονῆς τῶν Στροφάδων, Διονύσιον ἅπαντες, τιμήσωμεν συμφώνως οἱ πιστοί, βοῶντες πρὸς αὐτὸν εἰλικρινῶς· Ταῖς λιταῖς τοὺς τὴν σὴν μνήμην ἐπιτελοῦντας σῶσον καὶ βοῶντάς σοι· Δόξα τῷ σὲ δοξάσαντι Χριστῷ· δόξα τῷ σὲ θαυμαστώσαντι· δόξα τῷ δωρησαμένῳ σε ἡμῖν, πρέσβυν ἀκοίμητον.

Ερμηνεία

Ἄς τιμήσωμεν ὅλοι ὁμοῦ οἱ πιστοὶ τὸν Διονύσιον τὸν ἐκ Ζακύνθου καταγόμενον, τὸν ἐπίσκοπον τῆς Αἰγίνης, τὸν φύλακα τῆς ἱερᾶς Μονῆς τῶν Στροφαδων. Ἄς ψάλλωμεν πρὸς αὐτὸν εἰλικρινῶς· Σῶσον ἡμᾶς ἅγιε Διονύσιε, τους ἐορτάζοντας τὴν μνήμην σου δι' ὕμνων καὶ λιτανειῶν. Ἄς δοξάσωμεν καὶ τὸν δοξάσαντά σε εἰς ἡμᾶς ἀκοίμητον πρεσβευτὴν καὶ μεσίτην πρὸς τὸν Θεόν. (Τα απολυτικά, εκδότης Ἰωάννης Ν. Σιδέρης, 1908)

Κοντάκιον

Ἦχος γ΄. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Ἐορτάζει σήμερον, τῶν Ζακυνθίων ἡ πόλις, ἐορτὴν χαρμόσυνον, σὺν τῇ μονῇ τῶν Στροφάδων, Αἴγιναν, τὴν ἐν Κυκλάσι προσκαλουμένην, ἄσμασιν, ἀξιοχρέως συνευφημηῆσαι, καὶ φαιδρῶς πανηγυρίσαι, τὸ κοινὸν κλέος, νῦν Διονύσιον.

Μεγαλυνάριον

Ἦκεν ἐκ Στροφάδων ὡς θησαυρός, τὴ πόλει Ζακύνθου, τὸ Σὸν Λεῖψανον τὸ σεπτόν, καὶ καταπλουτίζει, θαυμάτων ἐνεργείας, τῶν εὐσεβῶν τὰ στίφη, ὦ Διονύσιε.

Ὁ Οἶκος

Σιγησάτωσαν, ἤδη σιγησάτωσαν οἱ μέχρι δεῦρο σφαλερῶς λέγοντες, μὴ εἶναι τῇ θεοσώστῳ Ζακύνθῳ τὸν οἰκεῖον προστάτην, καὶ πρὸς Θεὸν πρέσβυν θερμότατον, καθὰ καὶ ἐν πολλαῖς τῶν ἐπισήμων πόλεων καὶ χωρῶν ὀρθοδόξων. Ἐνεστι γὰρ καὶ μάλα καλῶς ὁ σεπτὸς ἐν ἱεράρχαις Διονύσιος, ὁ θαυμαστός Αἰγίνης πρόεδρος, ταύτης δὲ γόνος εὐκλεῆς καὶ θρέμμα ἀξιέπαινον. Οὐκέτι λοιπὸν ζηλοῖ Ζάκυνθος ἡ εὐδαίμων Κεφαλληνίαν καὶ Κέρκυραν, τὰς φίλας γείτονας, διὰ τὸ αὐτὰς μέγα σεμνύνεσθαι ἐπὶ τοῖς θείοις καὶ ἱεροῖς λειψάνοις Γερασίμου τε καὶ Σπυρίδωνος, ἄλλοδαποῖς τυγχάνουσιν, ἀλλ' ἐκεῖνας μὲν προσφιλῶς συγκαλεῖται πρὸς φαιδρὰν πανήγυριν τοῦ ἰδίου αὐτόχθονος, ὥσπερ δὴ καὶ προσφόρως τὴν ἐν Κυκλάσι προσφωνεῖ Αἴγιναν, σὺν τῇ πανσέπτῳ τῶν Στροφάδων Μονῇ, τῇ τὸ θεῖον καὶ ἱερὸν αὐτοῦ σκῆνος εὐτυχῶς θησαυρισάσῃ, τοῦ ἀξίως εὐφημηῆσαι καὶ φαιδρῶς πανηγυρίσαι, τὸ κοινὸν κλέος, νῦν Διονύσιον.

Κάθισμα

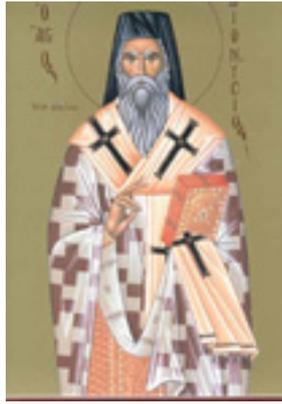
Ἦχος α΄. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ἀγάπης τῷ δεσμῷ, συντεθεῖς θεοφόρε, διέλυσας τρανῶς, τὴν κακίαν τῆς ἔχθρας· φονέα γὰρ συγγόνου σου, πεφευγότα τῇ σκέπῃ σου, μὴ εἰδότα σε, τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ εἶναι, δίκης ἔσωσας, ἐπικειμένου θανάτου, καὶ σῶον ἀπέστειλας.

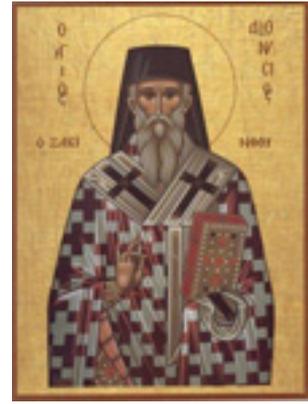
Αγιογραφίες / Φωτογραφίες

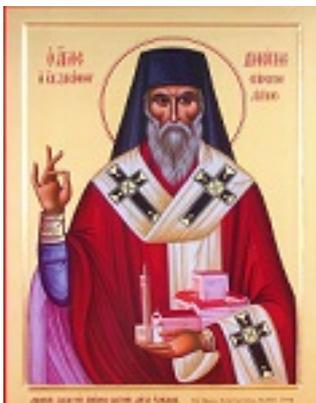
Άγιος Διονύσιος ο Νέος, ο
Ζακυνθινός Αρχιεπίσκοπος Αιγίνης

Άγιος Διονύσιος ο Νέος, ο
Ζακυνθινός Αρχιεπίσκοπος Αιγίνης

Άγιος Διονύσιος ο Νέος, ο
Ζακυνθινός Αρχιεπίσκοπος Αιγίνης

Άγιος Διονύσιος ο Νέος, ο
Ζακυνθινός Αρχιεπίσκοπος Αιγίνης

Άγιος Διονύσιος ο Νέος, ο
Ζακυνθινός Αρχιεπίσκοπος Αιγίνης

Άγιος Διονύσιος ο Νέος, ο
Ζακυνθινός Αρχιεπίσκοπος Αιγίνης

Άγιος Διονύσιος ο Νέος, ο
Ζακυνθινός Αρχιεπίσκοπος Αιγίνης.
Φορητή εικόνα στο Ναό Αγίου
Νικολάου στην Εξωχώρα Ζακύνθου,
έργο ιερέως Πέτρου Βόσσου, 1786
μ.Χ.

Άγιος Διονύσιος ο Νέος, ο
Ζακυνθινός Αρχιεπίσκοπος Αιγίνης

Άγιος Διονύσιος ο Νέος, ο
Ζακυνθινός Αρχιεπίσκοπος Αιγίνης

Άγιος Διονύσιος ο Νέος, ο
Ζακυνθινός Αρχιεπίσκοπος Αιγίνης -
Η συγχώρησις του φονέως

Ο Ναός του Αγίου Διονυσίου στη
Ζάκυνθο

Οπτικοακουστικό Υλικό

Ακούστε το απολυτίκιο!

Ακούστε το απολυτίκιο!

Σχετικές συνδέσεις

- [Ανακομιδή Ιερών Λειψάνων του Αγίου Διονυσίου του Ζακυνθινού](#)
- [Σύναξη των εν Λευκάδι Αγίων](#)